

THE INTERNATIONAL
Schiller Institute

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

Den Nye Silkevej forandrer nu verden: USA må tilslutte sig i 2018

**Helga Zepp-LaRouche i Schiller
Institut Nyt Paradigme Webcast,
28. dec., 2017**

<https://www.youtube.com/watch?v=qSvDI1QkMuE>

Vært Harley Schlanger: Velkommen til denne uges Schiller Institut internationale webcast med Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche. Vi har nogle tekniske vanskeligheder, så I kan ikke se mig, men I kan forhåbentlig høre mig.

De seneste par uger har været absolut fulde af udviklinger af signifikant betydning for at lære [kan ikke høres], som kun kan forstås ud fra det standpunkt, som Schiller Instituttet har fremlagt. Vi har de fortsatte virkninger af Mueller-efterforskningen og de neokonservative, der forsøger at komme tilbage; men som modvægt hertil har vi den store mulighed, der foreligger pga. det kinesiske Bælte & Vej Initiativs enorme resultater i de seneste måneder. Det er nok det bedste sted at begynde, Helga, for her ser vi igen potentialet, hvis USA gik sammen med Kina, så lad os starte her.

Helga Zepp-LaRouche: Ja, det er virkelig forbløffende: Der er to virkeligheder i verden. De gængse medier i Vesten, hvor det i USA og Europa – ikke i alle europæiske lande, men i nogle – lykkes dem næsten fuldstændigt at ignorere denne virkelighed og sørge for, at folk i USA og mange europæiske lande ikke engang ved noget om det. Dette er en stor skandale; det, du refererer til, er det faktum, at, i løbet af de næsten fire et halvt år, hvor Kinas præsident Xi Jinping har lagt Bælte & Vej Initiativet, den Nye Silkevej, på bordet, har vi set en næsten utrolig dynamik. Først og fremmest er Kina selvfølgelig ved at eksplodere med økonomisk udvikling, med optimisme, med absolut ambitiøse infrastrukturprojekter – det bør vi tale om lige om lidt – men også mange andre lande. Jeg mener, godt og vel 70 lande og 40 store, internationale sammenslutninger og institutioner samarbejder med den Nye Silkevej. Og alle disse lande er blevet

*Helga Zepp-LaRouche,
Schiller Instituttets stifter og præsident.*

grebet af en enorm følelse af optimisme, som nogle kalder den »Nye Silkevejsånd«, og som er en fornemmelse af at gå ind i en ny æra for menneskeheden, og resten af europæerne og amerikanerne ved det ikke! De eneste mennesker i USA, der har nogen som helst anelse om det, er folk fra Vest Virginia og et par andre stater, der rejste sammen med præsident Trump på dennes nylige rejse [til Kina] og kom hjem med enorme aftaler, såsom Vest Virginia, der har en aftale til \$83 mia. hen over de næste 10 år; og folk ser virkelig, at USA absolut kunne gå med og blive en del af det.

Men hovedkampen, som verden befinder sig i, mener jeg, er, at vi har de neokonservative, de neoliberale, der ønsker at holde fast i geopolitik; som ønsker at bevare billedet af Kina og Rusland som fjender og ønsker at fortsætte Det britiske Imperiums spil med del og hersk og med at spille én gruppe ud mod en anden gruppe; versus det, der tydeligvis er den vindende strategi og det, som Xi Jinping har sat på dagsordenen med »win-win«-samarbejde mellem alle nationer i verden, og med ideen om et nyt paradigme, et »fællesskab for menneskeheden fælles fremtid«, en fælles bestemmelse eller skæbne: Nemlig ideen om, at geopolitik kan overvindes. Og flere og flere lande tilslutter sig denne nye idé.

Kan vi i tide, før et nyt finanskraak kommer ned over os – det hænger jo over vores hoved som et Damoklessværd – kan vi i tide skabe denne form for forandring i USA i særdeleshed, men også i Vesteuropa, hvor vi tilslutter os dette nye paradigme, eller vil denne kamp for civilisationen blive tabt? Jeg er meget optimistisk mht., at den kan vindes, men det kræver aktivitet: Vi oplever ikke dialektisk materialisme, eller historisk materialisme, hvor positive begivenheder får deres eget liv; for, det er altid den subjektive faktor, der spiller en meget stor rolle, og et sted, hvor dette ses meget tydeligt, er med Xi Jinping, der virkelig har frembragt en positiv kinesisk udvikling, en total opgradering og en total transformation ind i et nyt paradigme. Og vi har brug for sådanne mennesker i Vesten til at gøre ligeså.

Schiller Instituttet har absolut indgået en forpligtelse til at gøre alt, hvad der står i vores magt, for at få USA og

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:

Medlemskab: 1 år: 500 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

Europa til at samarbejde med den Nye Silkevej, for det vil blive *den* afgørende kamp i det nye år.

Schlanger: Du nævnte netop de forbløffende udviklinger i Kina, og vi kan gennemgå nogle af dem; men i går blev nogle tal offentliggjort, jeg tror det var i *Global Times*, den kinesiske avis, \$350 mia. i nye investeringer i Kina i år. Det kommer oven i det, der allerede var investeret som en del af Bælte & Vej Initiativets vækst i år med andre lande, og dette er selvfølgelig kun ét års udgifter, og det er meget større hen over flere år. Så er der \$83 mia. til Vest Virginia; det er mere, end vi på det seneste har brugt i hele USA, næsten, til infrastruktur. Vi har set nogle af disse projekter; det er virkelig forbløffende.

Zepp-LaRouche: Jeg har vist nævnt, hvor absolut imponeret jeg var med både hurtigtogssystemet i Kina – det er vidunderligt at køre med tog, der kører 350 km/t, ingen støj, ingen rysten; nu bygger de et nyt system, der kan køre 400 km/t, og de planlægger allerede et nyt maglev-system [magnetsvævetog], der kører 600 km/t. Og så selvfølgelig den absolut utrolige, længste bro over hav mellem Hong Kong, Macao og Zhuhai, som jeg stod på, blot 15 km fra Hong Kong. Den krævede 120 nye patenter at bygge, fordi man måtte løse en masse ingeniør- og byggetekniske problemer.

Vi vil gerne bede jer om at hjælpe os med at få denne idé med infrastrukturudvikling ind i USA. Som I ved, så holdes der et stort, betydningsfuldt topmøde den 6.-7. jan. i Camp David, hvor præsident Trump skal mødes med lederne i Kongressen, [leder af senatsflertallet] Mitch McConnell, [formand for Repræsentanternes Hus] Paul Ryan, samt andre; og emnet bliver Trumps infrastrukturprogram for USA. Det, der foreløbig er offentligt kendt, er, at han ønsker \$200 mia. i føderale (statslige) midler, som skal ledsages af \$800 mia. i lokale, regionale og delstatsmidler hen over de næste 10 år.

Dette er selvfølgelig ikke tilstrækkeligt. Det Hvide Hus sagde, dette er et »gulv, ikke et loft«, så det er godt at høre, men jeg mener, vi har brug for en massebevægelse for udvikling, for infrastrukturudvikling, som Indiens premierminister Modi udtrykte det for et par år siden. For ånden; hvis man ser på ødelæggelserne efter orkanerne i USA og på, hvor langsomt, det går med genopbygningen; sæt det i kontrast til Kinas utroligt ambitiøse program for at forbinde alle større byer frem til år 2020 med et højhastighedstog-system; og dernæst tage hele Beijing-området, Hebei-provinsen og byen Tianjin, som udgør et samlet område med 130 mio. mennesker, og fuldstændigt transformere det gennem moderne infrastruktur og udflytning af industri og gøre det mere beboeligt for folk; og et ekstremt ambitiøst program for at fjerne fattigdom frem til 2020! De tager meget aktive forholdsregler gennem at bygge veje ind i fattige landdistrikter og gennem at forbinde dem via internet for at gøre det muligt for folk at sælge deres produkter gennem e-handel – det er simpelt hen en utrolig masse ting.

Jeg har netop talt med nogle af vore amerikanske venner tidligere i dag; Kina ønsker at fjerne al fattigdom i Kina frem til 2020, og Europa burde gøre det samme. Europa bør have en plan for at fjerne sine 90 mio. fattige mennesker frem til 2020, og USA bør have en lignende

plan – jeg kender ikke det officielle fattigdomstal i USA i dag, men det må være et godt stykke over 50 mio., så hvorfor ikke sige: Med et sådant perspektiv for infrastrukturudvikling, kunne alle 50 mio. eller så, der lever under fattigdomsgrænsen i USA, blive løftet op til et bedre liv. Vi har brug for en mobilisering for dette. Vore kolleger i USA har en ny brochure [LaRouches Fire Love & Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej], der kræver, at LaRouches Fire Love gennemføres, og at USA tilslutter sig den Nye Silkevej.

Så vi beder jer om at hjælpe os med at distribuere denne brochure: Kontakt os, arbejd sammen med os, for dette er ikke noget, der vil ske af sig selv; vi har brug for et folkeligt krav om et nyt paradigme, både i USA og i Europa.

Schlanger: Det, du netop har identificeret, går lige til kernen af det, som kampen handler om i USA. Alt imens det er sandt, at Trumps forslag til infrastruktur er alt for lille, så er det hans hensigt at opkoble USA til den Nye Silkevej; det er i hvert fald det, han har talt om. Og det er ét af hovedspørgsmålene, som er under angreb af de neo-konservatives Mueller-efterforskning: Årsagen til, at de ikke ønskede Trump i Det Hvide Hus i det hele taget, var, så de kunne fortsætte med den gamle geopolitik.

Ser man på dette, konfronteres man direkte med den doktrin for national strategi, som vi talte lidt om i sidste uge, som et middel til at modgå Trumps bestræbelser på at bryde med Bush' og Obamas politikker. Jeg mener, det er umagen værd at gennemgå den vigtige kamp, som dette demonstrerer, er i gang internt i administrationen og internt i landet.

Zepp-LaRouche: Senator Richard Blake fra staten Virginia gav et meget godt interview om denne rapport om den Nationale Sikkerhedsstrategi, og han var helt præcis, da han sagde, at der var en diskrepans mellem rapporten, der tydeligvis var skrevet af general Flynns efterfølger, nemlig McMasters, eller snarere, noget af staben omkring ham; og den definerer ganske klart Rusland og Kina som modstandere, som »konkurrenter«. Da præsident Trump præsenterede den – hvilket var et usædvanligt træk, for det præsenteres normalt ikke af præsidenten – brugte han helt klart et mildere sprog ved ikke at kalde Rusland og Kina for »modstandere«, men blot »rivaler«. Men der var tilstrækkeligt med geopolitiske ideer i den, som f.eks., at USA og Kina konkurrerer i indo-stillehavsområdet – dette begreb i sig selv er et udtryk for geopolitisk konfrontation med Kina, som de kinesiske medier blev ved at reagere meget, meget kraftigt over for og sagde: Nej, vi har tilbudt et »win-win«-samarbejde, og dette er den gamle koldkrigsretorik, nulsumsspil-retorik.

Det er meget vigtigt at indse, at, alt imens Trump gør vigtige ting, og det tydeligvis stadig absolut repræsenterer et potentiale for at få relationen med Rusland og Kina på et anstændigt grundlag, så føres kampen faktisk af det gamle bureaukrati, så at sige, af de mennesker, der er karrierediplomater, af folk på et lavere niveau, såsom det permanente bureaukrati i de forskellige institutioner, der aldrig har lært andet end at forsøge at bevare status quo. For, status quo i deres opfattelse er associeret med deres

privilegier og deres livsform, og de nægter normalt at lære noget som helst nyt, de er ikke åbne over for nye ideer, og i deres handlinger gennemfører de grundlæggende set den angloamerikanske, unipolære, globale ordning, som i virkeligheden er Det britiske Imperium.

Den virkelige kamp drejer sig om, hvorvidt vi i tide kan bevæge USA og Europa ind i et nyt paradigme, hvor Rusland og Kina ikke ses som modstandere, men at vi derimod går over til denne idé med en »fælles fremtid for menneskeheden«, og som lige præcis er den eneste måde, hvorpå vi kan overleve.

Schlanger: Et område, hvor vi har set potentialet for denne forandring, er i Syrien. Der er en forestående konference i Sotji, Rusland, hvor man skal diskutere genopbygningen af Syrien, og som involverer Kinas deltagelse. Jeg mener, at Syrien er endnu sted, hvor USA kan blive involveret i samarbejde med Kina.

Zepp-LaRouche: Ja, jeg mener, det er meget vigtigt, for i slutningen af januar kommer der en enorm konference, en national dialog for Syrien i Sotji, med 1.500 delegerede – alle oppositionsgrupperne undtagen terroristerne fra Syrien vil være der, og selvfølgelig folk fra Astana-processen, Tyrkiet og Iran. Dette bliver en stor konference, og de vil på to dage forsøge at fokusere på behovet for Syriens genopbygning og appellere til hele verden om, at alle lande går med og hjælper i Syriens genopbygning.

Jeg mener, dette er et meget, meget vigtigt møde. Ugen før er der Genève-mødet, så jeg mener, at vi i begyndelsen af året vil se en meget håbefuldst forandring i situationen i Mellemøsten; for der er nu også en ny udvikling for Afghanistan. Der var et meget vigtigt møde i Beijing mellem de tre udenrigsministre fra Pakistan, Afghanistan og Kina, hvor Wang Yi, den kinesiske udenrigsminister, sagde, at planen var at forlænge Kina-Pakistan Økonomiske Korridor (CPEC) til Afghanistan og integrere Afghanistan og genopbygge landet økonomisk.

Så der er et fokus på Syrien; der er fokus på Afghanistan; og jeg mener, de vil blive vigtige brohoveder for at begynde at genopbygge hele Mellemøsten. USA's udenrigsminister Tillerson er særdeles bevidst om den kendsgerning, at Syrien er ét af områderne for amerikansk-russisk samarbejde i begges interesse – han har netop givet et interview til *New York Times* om dette – og jeg mener, det ville være en storslået måde for USA og Rusland at konsolidere deres samarbejde på, ved at gøre præcis dette: Genopbygge Syrien.

Schlanger: Hvad foregår der med Mueller-efterforskningen, der grundlæggende set er udtænkt til at forhindre USA i at arbejde sammen med Rusland og Kina, og hvordan kan dette kupforsøg mod Trump stoppes?

Zepp-LaRouche: En af de mere morsomme ting var et Tweet, som præsident Trump sendte ud i går, hvor han bare sagde, »WOW, Steeles plattenslager-dossier blev betalt af uærlige Hillary og DNC, og det hele er et fupspørgsmål«. Det er godt, at Trump intervenserer på denne måde, for kampen omkring Mueller-gate er klart ved at blive hed: På den ene side er der en hel række konserva-

tive Republikanere, fra kongreskontorer, fra Kongressen og Senatet, som krævede, at Mueller er totalt forudindtaget er derfor bør gå af; at der må komme en total udrensning af FBI og Justitsministeriet. Så der er altså et voksende kor med disse krav.

Men der foregår helt klart stadig en kampagne i massemedierne, og også en reel kampagne, og jeg mener, dette er afgørende: Jeg tænkte hele tiden, da denne »me, too«-kampagne om sexchikane mod kvinder blev det mest omdiskuterede spørgsmål, sagde jeg, »hvorfor gør de dette?«. Det er selvfølgelig sandt, og jeg tror, alle kvinder på planeten ved, at denne adfærd er absolut sand. Men når som helst, de spiller et sådant spørgsmål stort op, er der altid spørgsmålet om, hvorfor dette spørgsmål slås stort op netop nu? Et af ofrene for denne »me, too«-kampagne var kongresmedlem Conyers, der blev anklaget for sexchikane mod nogen, og han måtte træde tilbage og er nu blevet udskiftet [som højtplaceret Demokrat i Husets Justitskomite] med en kvinde ved navn Val Demings, der som sin første udtalelse sagde, at hendes hovedprioritet var at holde Mueller-efterforskningen i gang. I sådanne tilfælde spørger man sig selv, hvordan det hænger sammen, at bringe noget skidt frem – og Kongressen er desværre meget berømt for den slags adfærd – men det virkelige politiske mål var at udskifte Conyers, der trods alt har en 50 år lang historie bag sig som borgerrettighedsforkæmper, for at være fortalere for et anstændigt sundhedssystem og mange andre dyder, med en person, der tydeligvis er der for at holde Mueller-efterforskningen i gang.

Dette er igen en kamp, der ikke er afgjort. Jeg mener, der er mange interessante spor at følge i kongreshøringerne: For eksempel, en person, der var assistent til McCain, og som var i kontakt med [Christopher] Steele og gav Steele-dossieret til McCain, som dernæst gav det til FBI – han er nu blevet indstævnet [af Husets Efterretningskomite]; hans navn er David Kramer. Og der kommer mange flere interessante høringer.

Mange folk på Muellers side, såsom Adam Schiff, f.eks., siger, at denne efterforskning vil fortsætte i månedsvis, for vi har hundreder af nye vidner; hvert vidne tager mindst tre uger. Og på den anden side derimod siger folk, at dette er spild af skatteborgernes penge, og at det omgående burde nedlægges.

Det er meget uklart, hvordan denne kamp vil falde ud, men vi beder også om, at folk forstår, at den specialstyrke, der gik efter min mand [Lyndon LaRouche] og hans organisation i 1980'erne og '90'erne, de folk, der mørklagde 11. september, og de folk, der nu går efter Trump, er det samme apparat, og det er faktisk for snæversynet blot at kalde det »deep state«: For denne »deep state«-idé udelader fuldstændig den britiske vinkel, som vi har dokumenteret i et dossier om denne affære, og som jeg også beder jer om at få fat i og være med til at udbrede.

Så det er helt klart ikke afgjort, men jeg også er meget optimistisk mht., at muligheden for at knuse dette Mueller-gate og blive det kvit, så Trump kan gøre sit job, at dette potentiale er til stede, men det kræver, at I og folk, der ønsker at bevare Amerika som en republik, virkelig

mobiliserer og får USA til at gå med i den Nye Silkevej. Det er mit standpunkt i denne sag.

Schlanger: Hvad mener du om den nye skattelov, som præsident Trump netop har underskrevet? Vil den skabe jobs?

Zepp-LaRouche: Den bedste måde at se det på er som en skattelettelse, som en separat forholdsregel i sammenhæng med kasino-økonomien, der stadig foregår, og som truer verden med et stort krak, og en skattelettelse som sådan løser ikke problemet. Faktisk giver det blot skattelettelser til de største banker og de store selskaber, men det betyder ikke, at de vil investere det i realøkonomien og infrastrukturen. En god måde at se det på er, at amerikanske selskaber sidste år betalte i alt \$300 mia. i skat, men de kunne investere en halv billion – \$500 mia. – i at opkøbe deres egne aktier, hvilket er en klar manipulation af markedet og simpelt hen intet gør, bortset fra at gøre de rige rigere. Jeg mener ikke, at dette er løsningen.

Det, der skal til, er intet mindre end det, min mand, Lyndon LaRouche, har foreskrevet: Vi har brug for en total tilbagevenden til Glass-Steagall, som præsident Trump havde lovet det i valgkampen, og han har hidtil insisteret på, at han vil holde alle sine valgløfter. Så potentialet for, at han vil gennemføre Glass-Steagall, er absolut til stede. Det står ligeledes klart, at Wall Street forsøger alt for at forhindre det i at ske; men uden en tilbagevenden til Glass-Steagall, præcis som Franklin Roosevelt gennemførte det i 1933, og i kombination med en nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, samt et kreditsystem; og dernæst, samarbejde med den Nye Silkevej: Vi har brug for hele pakken. Og vi har især i USA brug for hr. LaRouches Fjerde Lov, og som er et forceret program for højteknologi for at øge arbejdsstyrkens produktivitet.

Og igen, så henviser jeg altid til Kina som det ene land, der gør det på den rigtige måde: De gennemfører et absolut forceret program for udvikling af termonuklear fusionskraft. De har netop meddelt, at de vil bygge en ny fusionstestreaktor som efterfølger til den europæiske ITER i Frankrig, og som giver dem mulighed for at opnå termonuklear fusion i en overskuelig fremtid. De har et ekstremt ambitiøst rumprogram.

USA har absolut brug for denne form for forøgelse af produktiviteten gennem højteknologi og en forbedring af arbejdsstyrkens produktivitet og industrielle kapacitet; ser man på den nuværende arbejdsstyrke i USA, som plages af en narkoepidemi, en opiat-epidemi, så har man virkelig brug for denne form for orientering mod fremtiden for at fremkalde den ånd, der behøves.

Det er det perspektiv, der må ske i året 2018, for jeg mener ikke, den nuværende status quo kan vare ved. Jeg appellerer til jer alle: brug dette nye år til at få USA og de europæiske lande ind i den Nye Silkevejsånd.

Glædelig fyrre års bryllupsdag, Lyn og Helga!